

ΑΠΟΤΟΜΗ ΑΥΞΗΣΗ ΤΩΝ ΕΓΚΑΤΑΛΕΛΕΙΜΜΕΝΩΝ ΖΩΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑΣ ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Είναι κοινώς παραδεκτό στους περισσότερους οργανωμένους φιλόζωους στην χώρα μας ότι η Γερμανία είναι μια χώρα εξαιρετικά προοδευμένη στο ζήτημα της διαχείρισης των ζώων συντροφιάς, μια χώρα όπου «δεν υπάρχουν αδέσποτα στους δρόμους» και όπου αντιθέτως, μπορούν να βρουν οικογένεια ακόμη και αδέσποτα σκυλιά από χώρες – κολαστήρια για τα ζώα, όπως πχ οι χώρες των Βαλκανίων ή η γειτονική Τουρκία. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι αυτή η ιδεατή

εικόνα, που ο κάθε φιλόζωος των χωρών – στρατοπέδων συγκέντρωσης για όλων των ειδών τα ζώα, διατηρεί με όλη του την πίστη (και είναι πολύ φυσικό όταν ζεις σχεδόν καθημερινά την φρίκη της πραγματικότητας να πιστεύεις σε κάποιο παράδεισο) τελευταία αρχίζει να ξεθωριάζει.

Η πρόσφατη παγκόσμια οικονομική κρίση δεν άφησε ανεπηρέαστους και τους Γερμανούς ιδιοκτήτες ζώων συντροφιάς, που έχουν αρχίσει απότομα να εγκαταλείπουν τα ζώα τους σε καταφύγια, όπως αναφέρουν φιλοζωικές οργανώσεις, ενώ παράλληλα οι δωρεές προς αυτές μειώνονται ραγδαία.

Στο μεγαλύτερο καταφύγιο ζώων στο Βερολίνο σύμφωνα με το περιοδικό Der Spiegel, οι διαθέσιμοι χώροι για άλογα, σκύλους, γάτες και άλλα ζώα, που φτάνουν σε μέγεθος τα 30 γήπεδα ποδοσφαίρου, έχουν όλοι γεμίσει, και σε άλλα παρόμοια κέντρα παρατηρείται μια υπερπλήρωση των θέσεων σε σχέση με πέρυσι. Πολλοί απελπισμένοι ιδιοκτήτες εγκαταλείπουν τα ζώα τους ακόμη και έξω από παρόμοια καταφύγια, για να αποφύγουν να επιβαρυνθούν οικονομικά με το προβλεπόμενο εισιτήριο που επιβαρύνεται ο πρώην ιδιοκτήτης από τα καταφύγια.

Μια λύση που προτείνεται είναι να ενισχυθούν οικονομικά οι ιδιοκτήτες ζώων συντροφιάς με περισσότερα χρήματα από το κράτος, δηλαδή όσοι είχαν ήδη σκύλο και που τώρα στηρίζονται οικονομικά από το ταμείο ανεργίας, . Όσο για τα καταφύγια ζώων, που δέχονται τώρα διπλάσιο αριθμό ζώων απ' ό τι πριν δέκα χρόνια, κινδυνεύουν να κλείσουν.

Για πολλούς φιλόζωους στη χώρα μας ακούγεται τελείως περίεργο το γεγονός να εγκαταλείπει κάποιος το σκυλί του λόγω ανεργίας. Πόσοι δεν είμαστε μάρτυρες φτωχών οικογενειών ή και ρακένδυτων περιπλανώμενων που ζουν μαζί με σκυλιά ή γάτες, και τα οποία δείχνουν χαρούμενα και αφοσιωμένα σε αυτούς. Θα μπορούσε να πει κανείς ότι αν όλα αυτά ισχύουν στην Γερμανία όπως αναμεταδίδονται, τότε αυτό δείχνει ότι οι Γερμανοί σέβονται τα ζώα τους, ότι είναι εκπαιδευμένοι να οργανώνουν άριστα την σχέση τους με τα ζώα σε επίπεδο πολεοδομικού περιβάλλοντος και προληπτικής μέριμνας, αλλά δυστυχώς δεν θα έλεγε με το χέρι στην καρδιά ότι αγαπούν τα ζώα τους περισσότερο από ανθρώπους άλλων εθνικοτήτων. Η αγάπη δεν εξαντλείται στην εξωτερική οργάνωση, η φιλοζωία δεν είναι τήρηση κανόνων και ευπρέπεια μόνο, αλλά είναι θυσία και αυτό-υπέρβαση απέναντι στο αντικείμενό της.

Οι λέξεις Γερμανία – αδέσποτα – φιλοζωία, για όσους δεν γνωρίζουν, αποτελούν για το ελληνικό φιλοζωικό κίνημα ένα εκρηκτικό κοκτέιλ, που χωρίζει τους «οργανωμένους φιλόζωους» σε στρατόπεδα, ανακουφίζει την Πολιτεία και την τοπική αυτοδιοίκηση που έπρεπε από δεκαετίες να έχουν πάρει μέτρα για την αυτονόητη φροντίδα των ζώων στις πόλεις, και αντανακλά την αιώνια κακή πλευρά της ελληνικής νοοτροπίας: τη προχειρότητα, την εριστικότητα, την αναμονή του από-μηχανής θεού (κατά προτίμηση από το εξωτερικό και από τους κουτόφραγκους), τη βαθειά αδιαφορία για οτιδήποτε δεν μεταφράζεται σε άκοπο και αδήλωτο κέρδος (το γνωστό «βόλεμα») όπως είναι το περιβάλλον, η μόρφωση, η ποιότητα ζωής, η ψυχική ανάταση.

Είναι αναμενόμενο μια νέα νοοτροπία αβλάβειας και ψυχολογικής προσέγγισης προς τη ζωή γύρω μας να βρίσκει αντιστάσεις από τους «ανθρωπάκους» (όπως θα έλεγε ο Β. Ράιχ στο περίφημο βιβλίο του «Άκου Ανθρωπάκο»). Πράγματι παντού στον κόσμο το φιλοζωικό και αντί – σπισισμικό (anti-speciesism) κίνημα βρίσκει αντιστάσεις σε διάφορα επίπεδα που έχουν να κάνουν με οργανωμένα επιχειρηματικά συμφέροντα εκμετάλλευσης των ζώων. Στην χώρα μας το όλο κίνημα σκόνταψε σε ένα ζήτημα που είναι μεν υπαρκτό, αλλά είναι και τόσο άσχετο με την όλη προσπάθεια αλλαγής της αντίθετης νοοτροπίας: το αν πρέπει ή όχι να στέλνονται ζώα για υιοθεσία στο εξωτερικό. Κάνοντας μόνο μια περιγραφή της κατάστασης και θέλοντας ειλικρινά να προχωρήσει το φιλοζωικό κίνημα στην χώρα μας στις επόμενες μελλοντικές επιτυχίες θα σταματήσουμε εδώ, και τα σχόλια δικά σας.

Πηγή: The Observer, 30-08-2009
Σαρηνάκης Δημήτρης, Μέλος της μκο Σόλων
ds@solon.org.gr

